

- a wyrazy: „trzysta złotych“ zastępuje się wyrazami: „pięć tysięcy złotych“;
- 3) w art. 574 § 1 wyrazy: „dwadzieścia złotych“ zastępuje się wyrazami: „sześćset złotych“, a wyrazy: „pięćdziesiąt złotych“ zastępuje się wyrazami: „tysiąc pięćset złotych“;
- 4) w art. 590 wyrazy: „10 zł“ zastępuje się wyrazami: „dwieście złotych“.

Art. 2. Z dniem wejścia w życie niniejszego dekretu tracą moc obowiązującą nieuchylone dotychczas przepisy dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 4 listopada 1944 r. o ustaleniu właściwości rzeczowej sądów powszechnych w związku z wahaniami cen rynkowych (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 57).

Art. 3. Przepisy art. 1 stosuje się do spraw wszczętych przed wejściem w życie niniejszego dekretu z następującymi odchyleniami:

- 1) sąd właściwy w chwili wniesienia aktu oskarżenia pozostaje właściwy aż do ukończenia sprawy;
- 2) w sprawach, w których przed dniem wejścia w życie niniejszego dekretu wydano wyrok, od którego służy kasacja do Sądu Najwyższego, stosuje się art. 508 § 1 kodeksu postępowania karnego w dotychczasowym brzmieniu;

- 3) w sprawach, w których przed dniem wejścia w życie niniejszego dekretu wniesiono akt oskarżenia, stosuje się art. 574 § 1 kodeksu postępowania karnego w dotychczasowym brzmieniu;

4) stawne przyznane według art. 590 kodeksu postępowania karnego w dotychczasowym brzmieniu nie ulega podwyższeniu.

Art. 4. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu może zmienić wysokość sum pieniężnych ustalonych w art. 1.

Art. 5. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 6. Dekret niniejszy wchodzi w życie po 14 dniach od ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Leon Chajm*

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

137

DEKRET

z dnia 7 kwietnia 1948 r.

o uposażeniu państwowych pracowników nauki

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 9 marca 1948 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 107) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. 1. Dekret niniejszy normuje uposażenie pracowników nauki, zatrudnionych w państwowych:

- a) szkołach wyższych,
- b) archiwach i bibliotekach naukowych,
- c) zakładach i instytutach naukowo-badawczych.

2. Pracownikami nauki w rozumieniu ust. 1 są członkowie grona nauczycielskiego, pracownicy naukowcy, pomocnicze siły naukowe oraz pomocniczy pracownicy naukowo-techniczni w szkołach wyższych, archiwach i bibliotekach naukowych oraz zakładach i instytutach naukowo-badawczych.

3. Rada Ministrów ustali, które archiwa i biblioteki należy uważać za naukowe, a które zakłady i instytuty za naukowo-badawcze.

4. Rada Ministrów ustali kategorie pracowników, których należy uważać za pomocniczych pracowników naukowo-technicznych.

Art. 2. Ustala się dla pracowników nauki 8 grup uposażenia zasadniczego według następującej tabeli:

Grupa uposażenia	Kwota miesięcznego uposażenia w złotych
1	30.000
2	27.000
3	25.000
4	22.000
5	19.000
6	16.000
7	12.000
8	8.000

Art. 3. Rada Ministrów ustali w drodze rozporządzenia zasady zaszerogowania osób wymienionych w art. 1 do grup uposażenia, wyszczególnionych w art. 2.

DYREKCJA CEL
W KRAKOWIE

Art. 4. 1. Pracownikom nauki przyznaje się dodatek za wysługę lat w wysokości 5% uposażenia zasadniczego za każde pełne pięcioletnie służby w tej samej grupie uposażenia.

2. Suma dodatku za wysługę lat nie może przekraczać 15% uposażenia zasadniczego.

3. Przy przejściu do wyższej grupy uposażenia pracownik nauki otrzymuje w grupie wyższej uposażenie z takim dodatkiem za wysługę (5, 10 lub 15%), aby jego nowe uposażenie z dodatkiem w grupie wyższej nie było niższe aniżeli pobierane dotąd w grupie niższej uposażenie wraz z dodatkiem za wysługę lat. Przepis ten nie dotyczy pracowników nauki, których uposażenie zasadnicze w wyższej grupie uposażenia jest wyższe od sumy uposażenia wraz z dodatkiem za wysługę lat, pobieranym w grupie niższej.

Art. 5. Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia przyznać pracownikom nauki dodatki uzasadnione warunkami lokalnymi.

Art. 6. 1. Pracownikom nauki, mianowanym (wybieranym) na stanowiska kierownicze, przyznaje się dodatek funkcyjny. Przepis ten stosuje się także do osób, pełniących obowiązki przywiązane do stanowisk kierowniczych, z tą różnicą, że ich prawo do dodatku funkcyjnego powstaje dopiero od dnia pierwszego miesiąca po upływie okresu dwumiesięcznego pełnienia tych obowiązków.

2. Można otrzymywać równocześnie tylko jeden dodatek funkcyjny, zaś w razie zbiegu tytułów do dwóch lub więcej dodatków funkcyjnych służy uprawnionemu prawo wyboru.

3. Dodatek funkcyjny nie przysługuje osobom, pozostającym w stanie nieczynnym, zawieszonym w pełnieniu służby, jak również w przypadkach niepełnienia z jakiegokolwiek powodu co najmniej przez dwa miesiące obowiązków przywiązanych do stanowiska kierowniczego.

4. Stanowisko kierownicze oraz wysokość dodatku funkcyjnego określi rozporządzenie Rady Ministrów.

Art. 7. Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia przyznać pracownikom nauki dodatki służbowe, uzasadnione szczególnymi właściwościami służby.

Art. 8. 1. Pracownikowi nauki służy prawo do jednego tylko uposażenia za ogół czynności, połączonych z jego stanowiskiem służbowym.

2. Rada Ministrów może ustalić w drodze rozporządzenia wysokość wynagrodzenia za czynności dodatkowe niektórych kategorii pracowników nauki, nie wchodzące w ich zakres nauczania lub normalnych obowiązków.

3. Za przeprowadzanie egzaminów i za oceny prac magisterskich, doktorskich oraz habilitacyjnych przysługuje osobne wynagrodzenie, którego wysokość ustali Minister Oświaty w porozumieniu z Ministrem Skarbu i zainteresowanymi ministrami.

Art. 9. Minister Oświaty w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami ustali wymiar zajęć pedagogicznych profesorów i pomocniczych sił naukowych.

Art. 10. Uposażenie, wypłacane na zasadzie niniejszego dekretu, wolne jest od podatku od wynagrodzeń.

Art. 11. Pracownikom nauki, zatrudnionym w laboratoriach, klinikach i warsztatach, przysługuje prawo do ubrania ochronnego na koszt Skarbu Państwa.

Art. 12. Pracownicy nauki otrzymują zasiłki i nagrody pieniężne, należności za pełnienie czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz należności za przeniesienia według przepisów dotyczących funkcjonariuszów państwowych.

Art. 13. Do powstania i wygaśnięcia prawa do uposażenia, do uposażenia w okresie pełnienia służby wojskowej, przebywania w niewoli lub zaginięcia, przedawnienia roszczeń z tytułu uposażenia, do potrąceń z uposażenia, do zwrotu kosztów pogrzebu, do spraw mieszkań służbowych i ulg w przejazdach państwowymi środkami komunikacyjnymi stosuje się odpowiednio przepisy, dotyczące funkcjonariuszów państwowych.

Art. 14. 1. Podstawę wymiaru zaopatrzenia emerytalnego stanowi 50% uposażenia zasadniczego, określonego w art. 2.

2. Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia zmienić wysokość podstawy wymiaru zaopatrzenia emerytalnego, określonej w ust. 1.

Art. 15. Przy pierwszym ustalaniu wysokości przysługującego dodatku za wysługę lat zalicza się pracownikowi nauki cały czas służby, przebytej na tym stanowisku, które jest podstawą zaszerogowania jego do grupy uposażenia, podanej w art. 2.

Art. 16. 1. Dekret niniejszy nie dotyczy:

- kontraktowych pracowników nauki, jednakże przepis art. 10 stosuje się również do wynagrodzeń, wypłacanych tym pracownikom,
- osób pobierających uposażenie według przepisów dekretu z dnia 14 lutego 1946 r. o uposażeniu wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 371),
- pracowników Polskiego Instytutu Spraw Międzynarodowych, których wysokość uposażenia ustala Minister Spraw Zagranicznych.

2. Dekret niniejszy nie narusza przepisów art. 7 ust. 5 dekretu z dnia 22 października 1947 r. o utworzeniu Akademii Sztabu Generalnego (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 379).

Art. 17. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi

Oświaty, Ministrowi Skarbu i innym ministrom, każdemu w jego zakresie działania.

Art. 18. 1. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lutego 1948 r.

2. Z dniem 1 lutego 1948 r. tracą moc obowiązującą:

- a) rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 663) w zakresie unormowanym niniejszym dekretem,
- b) dekret z dnia 31 października 1946 r. o dodatku naukowym do uposażenia (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 330) w stosunku do osób, podlegających przepisom niniejszego dekretu.

Prezydent Rzeczypospolitej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Józef Cyrankiewicz

Minister Oświaty:
Stanisław Skrzyszewski

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski

Minister Obrony Narodowej:
w z. *Marian Spychalski*

Minister Spraw Zagranicznych:
Zygmunt Modzelewski

Minister Administracji Publicznej:
Edward Osóbka-Morawski

Minister Ziem Odzyskanych:
Władysław Gomuła

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:
Stanisław Radkiewicz

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Leon Chajm*

Minister Przemysłu i Handlu:
w z. *Henryk Golański*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
w z. *Stanisław Kowalewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
Kazimierz Rúsinek

Minister Kultury i Sztuki:
w z. *Włodzimierz Sokorski*

Minister Żeglugi:
Adam Rapacki

Minister Leśnictwa:
Bolesław Podęworny

Minister Komunikacji:
Jan Rabanowski

Minister Pocht i Telegrafów:
w z. *Zenon Lipiński*

Minister Zdrowia:
Tadeusz Michejda

Minister Odbudowy:
Michał Kaczorowski

Minister Apropowizacji:
Włodzimierz Lechowicz

138

D E K R E T

z dnia 7 kwietnia 1948 r.

o wywłaszczeniu majątków zajętych na cele użyteczności publicznej w okresie wojny 1939—1945 r.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 9 marca 1948 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 107) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. 1. Dopuszczalne jest wywłaszczenie nieruchomości zajętych w okresie od 1 września 1939 r. do 9 maja 1945 r. na cele wymienione w art. 2 pkt 1) i znajdujących się w dniu wejścia w życie niniejszego dekretu w posiadaniu Skarbu Państwa, związków samorządu terytorialnego lub przedsiębiorstw państwowych.

2. Dopuszczalne jest także wywłaszczenie nieruchomości, zajętych w okresie od 1 września

1939 r. do 9 maja 1945 r. na cele wymienione w art. 2 pkt 1) i przewidzianych w dniu wejścia w życie niniejszego dekretu na budowę, rozbudowę i przebudowę przedsiębiorstw podstawowych gałęzi gospodarki narodowej, będących przedsiębiorstwami państwowymi lub przejętych na własność Państwa.

3. Wywłaszczenie polega na odjęciu prawa własności z dniem 9 maja 1945 r.

Art. 2. Wywłaszczenie przewidziane w art. 1 ust. 1 dotyczy może tylko tych nieruchomości, które:

- 1) zajęte zostały: a) na cele budowy, rozwoju i utrzymania urządzeń komunikacji publicznej, b) na cele przedsiębiorstw podstawowych gałęzi gospodarki narodowej, będących przedsiębiorstwami państwowymi lub przejętych na własność Państwa, c) na cele wojskowe,

DYREKCJA CEL
W KRAKOWIE